

NAFARROAKO PARLAMENTUKO

ALDIZKARI OFIZIALA

V. legegintzaldia

Iruñean, 2000ko urtarrilaren 19an

6 ZK.

A U R K I B I D E A

B SAILA:

Foru Lege Proposamenak:

—Farmazi Laguntzari buruzko Foru Lege proposamena, «Socialistas del Parlamento de Navarra» Parlamentuko Taldeak aurkeztua (2. or.).

G SAILA:

Txostena, Deialdiak eta Parlamentuko Informazioa:

—Aste barruko jaiegunen eta egun berezien egutegia Nafarroako Parlamentuaren zerbitzuko langileentzako 2000 urtean (23. or.).

B saila:
FORU LEGE PROPOSAMENAK

Farmazi Laguntzari buruzko Foru Lege proposamena

Nafarroako Parlamentuko Mahaiak, 1999ko azaroaren 15ean egindako bilkuran, Erabaki hau hartu zuen, besteak beste:

“Nafarroako Foru Eraentza Birrezarri eta Hobetzeari buruzko Lege Organikoaren 19.1.b) artikulua aitortzen dion legegintzarako ekimena erabiliz, «Socialistas del Parlamento de Navarra» Parlamentuko Taldeak Farmazi Laguntzari buruzko Foru Lege proposamena aurkeztu du.

Hori horrela, Biltzarreko Erregelamenduko 145. artikuluan ezarritakoarekin bat, Bozeramaileen Batzarra entzun ondoren, hona

ERABAKIA:

Lehena. Farmazi Laguntzari buruzko Foru Lege proposamena Nafarroako Parlamentuko Aldizkarian argitara dadin agintzea.

Bigarrena. Foru Lege proposamen hori Nafarroako Gobernura igortzea, Erregelamenduko 145. artikuluan ezarritako ondorioetarako.

Iruñean, 1999ko azaroaren 16an

Lehendakaria: José Luis Castejón Garrués

Farmazi Laguntzari buruzko Foru Lege proposamena

ZIOEN AZALPENA

Espainiako 1978ko Konstituzioko 149.1.16 artikulua araberak, Estatuarena da eskumen osoa honako arloetan: “Kanpo osasuna. Osasunaren oinarriak eta koordinazio orokorra. Farmazi produktuei buruzko legedia”. Bestalde, autonomia erkidegoek “osasun eta higiena” arloetako eskumenak hartu ahalko dituztela ezartzen du 148.1.21 artikulua.

Lehenik aipatu den xedapen horretan ezarritakoaren babesean, Osasunari buruzko Lege Orokorra –14/1986 Legea– eman zen, 1986ko apirilaren 25ean, eta, geroago, Sendagaiei buruzko abenduaren 20ko 25/1990 Legea. Bi legeon bidez egin da konstituzio garapena, bereziki Konstituzio-

ko 43. artikulua; artikulua horrek osasuna babesteko eskubidea onartzen du.

Nafarroaz denaz bezainbatean, Nafarroako Foru Eraentza Birrezarri eta Hobetzeari buruzko abuztuaren 10eko 13/1982 Lege Organikoak zera dio: “Barne osasuna eta higiena alorretan, gaur egun dituen ahalmenak eta eskumenak dagozkie Nafarroari eta, gainera, Estatu oinarritzko legeria lege bidez garatzea eta betearaztea”. Horretarako, “bere lurraldearen barnean, Nafarroak aitzineko idaztiak aipatzen duen gaiari dagozkion zerbitzu guztiak antolatu eta administratzen ahal ditu eta haiekin ikusteko duten erakunde, entitate eta fundazio guztien tutoretza egiten du”. Arau horiek, bada, eskumen-esparru misto bat erakusten dute, bitariko eskumenak lotzen dituen: erro historiko-foralak dituzten eskumenak eta autonomikoak. Farmazi laguntzaren arloko aurrekari historiko-foralei dagokienez, aipatzekoa da foru erakundeek partidu farmazeutiko batzuk itxi zituztela, biztanle kopuruagatik; 1925eko azaroaren 4ko Lege Dekretuaren eta Nafarroako Udal Administrazioarako erregelamenduaren –1928ko otsailaren 3koaren– babesean itxi zituzten, eta osasun partiduak normalizatzeko prozesuaren baitan burutu zen egintza hau.

Abuztuaren 1eko 1697/1985 Errege Dekretuaren bidez, osasun arloko zerbitzu batzuk eskualdatu ziren Estatuaren administrazioetik Nafarroako Foru Komunitatera; horien artean ondoko hauek (Transferentzien Batzordeak 1985eko uztailaren 2an hartutako erabakiaren eranskina, 2. idatzatua, 1. zenbakia, h letra): “baimena ematea osasun arloko edozein motatako zentroak, zerbitzuak nahiz establezimenduak sortu, eraiki, aldatu, egokitu edo deusezteko, baita irekitzeko eta funtzionatzeari uzteko ere; hemen sartzen dira ondoko hauek ere: bainu-etxeak eta aseguru askeko entitateak –laguntza mediko-farmazeutikokoak–, farmaziak eta Zirkulazio Kodean (265.2.b, 269.2 eta 272.1.d artikuluetan) aipatzen diren gaitasun agiriak luzatzeko baimena duten zentroak.”

Urte batzuk geroago, Osasun Institutu Nazionalaren –INSALUDaren– arloko zerbitzuak eskualdatu ziren Estatuaren administrazioetik Nafarroako Foru Komunitatera, besteak beste, abenduaren 28ko 1680/1990 Errege Dekretuaren bidez. Eta, azkenik, farmazi produktuei buruzko Estatuko legediaren exekuzioaren arloko eginkizun eta zerbitzuak eskualdatu ziren Estatuaren administrazioetik, abuztuaren 1eko 1318/1997 Errege Dekretuaren bidez.

Horren ondorioz, Nafarroako Foru Komunitateak, arlo honetan dituen bidezko eskumenak erabiliz, farmazi jardueraren azpistemaren arau propioak ezarri ditu, foru lege honen bidez; jarduera hori osasun sistemaren baitakoa da eta sistema horri estuki lotuta dago.

Farmazi zerbitzuaren egungo eredia azaroaren 14ko 909/1978 Errege Dekretutik dator, horren bidez farmazien baimena eman, farmaziak ezarri, transmititu eta integrazteko prozesuak arautu baitziren. Denbora igaro ahala, herritarren eskaerekin bat ez datorren egoera sortu du errege dekretuak, estatikoa delako eta Osasunari buruzko Lege Orokorren osasun plangintza baino lehenagoko kontzeptuak darabiltzalako. Ereduak arazo anitz ekarri du; besteak beste, hauek:

– Murrizketak, beste farmazia batzuk sortzeko orduan.

– Farmazien eskaintza ez dator bat gizartearen egungo ohiturekin; orain bestelakoak dira ordutegiak eta kontsumo lekuak, produktu batzuk farmazietan baino ez dira saltzen...

– Beste farmazia batzuk ezartzea eragotzi nahi duten gehiegikeriak onartu egiten dira; espekulaziozko salmentak egiten dira, transferentziak edo lekualdatzeak aprobetxatuz.

– Ebazpen ia guztien ondoren auzitegiatara jotzen denez, alor hau judizializatu egia dago, eta, horren ondorioz, erabaki bitartean, segurtasun juridikorik eza ikaragarria da.

– Farmazian lizentziatuek murriztua dute beren ogibidean jardun ahal izatea, eta, horregatik, beren prestakuntzarekin zerikusirik ez daukaten beste ogibide batzuetara jotzen du askok, ezinbestean.

Egoera hobetzen hasi zen, honako bi arauak aldarrikatu ondoren: ekainaren 17ko 11/1996 Errege Dekretua eta apirilaren 25eko 16/1997 Legea, Farmazien Zerbitzua arautzen duena. Estatuko oinarrizko legedia hori Konstituzioko 149.6 artikulua babesean eman zen.

Estatuko oinarrizko legedia honek ez du izan gaur arte eraginkortasunik Nafarroan; izan ere, Foru Komunitatean farmazia zerbitzuaren behin-behineko araubidea ezartzen zuen irailaren 9ko 321/1996 Foru Dekretua eta hori osatzeko arauak aldarrikatu ondoren, 539/1999 Foru Dekretuaren bidez horren ezarpena eten egin zen. Eta, Nafarroako Gobernuaren iritziz, 909/78 Errege Dekretua indargabetuta dago, hirietan beste farmazia batzuk sortzeari dagokionez.

Horregatik guztiagatik, beharrezko da, Nafarroako errealitate sozio-ekonomiko eta demografikotik abiatu, Estatuaren oinarrizko legedia errespetatzen eta garatzen duen legedi bat ematea. Legedi horrek oinarrizko helburu hauek izan ditu:

– Herritarrentzat, egun baino eskurago jartzea farmazi zerbitzua, hainbat farmazia gehiago sortuz bai hirietan bai herrietan.

– Farmazietako profesionalek behar diren bermeekin eman dezatela osasun-zerbitzu hau.

– Beste profesional batzuei ere uztea farmazien titulartasuna lortzen; publikotasuna, garrantasuna eta lanbide-merezimenduak zein merezimendu akademikoak objektiboki baloratzea izanen dira hori lortzeko irizpideak.

– Nafarroan farmaziak sortzeari segurtasun juridikoa ematea.

– Osasun eskualde oinarrizkoak oinarri gisara harturik, osasun plagintzaren printzipioa errespetatzea. Baina farmazia bati dagokion biztanle kopurua gutxitu egin behar da, farmazi laguntza gehiago zabaltzeko; horrek ez du ekarri behar, inola ere, farmaziek ekonomikoki aurrera ez egitea, baizik eta etekinak hobeto banatzea eta hiritarrari emandako laguntzaren kalitatea hobetzea.

– Liberalizaziorako bidea hastea, Europako Batasuneko zuzentzauei jarraiki, baina farmazi ordenamenduaren irizpideak ahaztu gabe. Izan ere, orain arte zurrunezia izan da sektore hau, eta zurruntasun horrek profesional batzuen monopolioa ekarri du.

Aginte publikoek hartu duten erantzukizun politikoa islatzen du lege honek; hots, berdintasuna, sartzeko erraztasuna eta laguntzaren kalitatea harturik irizpide gisara, zerbitzuak bermatu eta hobetzeko erantzukizuna. Legearen funtsezko xedea da farmazi laguntzaren maila guztietan eragitea, laguntzaren kalitatea hobetu eta bermatzeko, eta farmazi zerbitzua herritarrengana hurbiltzeko.

Osasun eskualde oinarrizkoak erreferentzia-tzat harturik, beste plangintza-irizpide batzuk ezarrita lortzen da herritarrengana hurbiltzea: biztanle gune guztietan, utzi egiten da farmaziak ezartzen; farmazia bakoitzeko gehienezko biztanle kopurua txikiagotu eta farmazien arteko distantziak ere txikitu egiten dira. Arreta berezia eskaintzen zaie biztanle gutxien duten osasun eskualde oinarrizkoari, gune txikitik sakabanatutako biztanleak dauzkaten landa-eskualdeei; farmazia bat egon behar da 1.500 biztanleko, 5.000 biztanle baino gehiagoko guneetan zein osasun eskualde oinarrizkoetan; kontuan hartzen da Nafarroako osasun eskualde oinarrizkoek zenbait udal dituztela beren baitan, eta farmazia bat baino gehiago izateko moduko tamaina eta biztanleria daukatela udal horiek.

Nahitaez farmazia gehiago ekarriko dituzten oinarri hauei jarraiki, Osasun Administrazioak lan egin behar du, farmazien kokapenak, betiere, farmazi laguntza egokia berma dezan gure udalerrietan.

Ezinbestekoa da, jakina, zerbitzu publiko hau berme eta kalitate onekin eskaintzea. Horregatik, herritarrak zerbitzu honetan dituen eskubideak definitzen ditu legeak, lehen aldiz; orobat, farmaziariei onartu egiten die osasun-eragile garrantzitsuak direla, eta haiek akreditatzeko aukera sartu du, motibatuzko eta sustatzeko tresna gisa.

Farmaziek dauzkaten funtzioak egoki bete ahal izateko, ezinbesteko baldintzak dira bai farmazi laguntza etengabea izatea, eta baita farmazilaria han egon eta bere jardun profesionala gauzatzea ere.

Farmazia berriak egonen direnez gero, beste profesional batzuk sartuko dira arlo honetan; baina, hau jarduera planifikatua, mugatua eta administrazio baimenaren mendekoa izanik, sartze horretan baldintza batzuk bermatuko dira: lehia eta publikitate egonen dira, eta titulartasunaren transmisioaren printzipioei jarraikiko zaie, nahiz eta profesional askeak izan.

Farmaziak arautzea garrantzitsua denez, legeak farmazi antolamendua osorik hartzen du, eta farmazi laguntza ematen deneko esparru guztiak aipatzen ditu: Osasunbidea-Nafarroako Osasun Zerbitzuko oinarrizko osasun laguntza, ospitaleak, zentro soziosanitarioak, banaketa-biltegiak eta albaitari-sendagaiak emateko baimena duten establezimenduak; horietan guztietan funtsezkoa da farmazi zerbitzu bat egotea, sendagaiaren erabilera egokia eta eraginkorra bermatuko bada.

II

Foru legeak 65 artikulua dauzka, zazpi titulutan banatuta; gainera, bost xedapen iragankor, xedapen indargabetzaile bat eta azken xedapen bat ditu.

Lehen tituluak legearen xedea zehazten du, farmazi laguntza zer den definitu, herritarren eskubideak agertu, farmaziako profesionalaren jardura definitu (Administrazioarekin lankidetzan diharduen osasun-eragilea da) eta funtzionamendu-arauak ematen ditu.

Bigarren tituluak farmazi laguntza arautzen du, oinarrizko osasun laguntzaren esparruan; garbi bereizten ditu farmazietan ematen den laguntza eta, osasun zerbitzu nazionalean, oinarrizko osasun laguntzaren egituretan ematen dena. Farmazia osasun zentro bat da, eta han interes publikoko zerbitzua eskaintzen du profesional aske batek; farmaziak lotuta daude bai plangintza bati bai alde aurretik lortu beharreko baimenari. Ahalbideratu egiten da biztanle gune guztietan farmaziak ezarri ahal izatea, eta biztanleen kopurua gutxitu egin da -1.750etik 1.500era-, osasun eskualde oinarrizko bateko gehienez ere zenbat farmazia egon daitezkeen zehazteko, kontuan izanik eskualde bakoitzeko biztanleen sakabanaketa eta kontzentrazioa.

Zenbait printzipio ezartzen dira: farmazia bakar baten -ez gehiagoren- titularrak izan daiteke pertsona bat; lehiaketa publikoaren bidez lortuko da titulartasuna, berdintasun printzipioari jarraiki; titulartasuna ezin da transmititu.

Baimena ematen da, farmaziarik ezartzen ez den gune urrundetuan botikinak jartzeko.

Osasunbidea-Nafarroako Osasun Zerbitzuko oinarrizko osasun laguntzako zerbitzuez denaz bezainbatean, xedatzen da nahitaezkoa dela osasun eskualde oinarrizko bakoitzeko, gutxienez, farmazia bat egotea; hori arduratuko da gordailuez eta sistema publikoaren oinarrizko osasun laguntzaz.

Hirugarren tituluak ospitaleetako farmazi zerbitzuak arautzen ditu; nahitaezkoa izanen da ehun edo ehun baino ohe gehiago dauzkaten zentro guztiek farmazi zerbitzua izatea; sendagaien gordailuak ere arautzen dira, bai ospitaleetako solairuetakoak bai, nahitaezko izan gabe, zentroetan daudenak. Orobat, tituluak xedatzen du zentro soziosanitario guztietan kontrolatuko direla sendagaiak; hori egitea nahitaezkoa izanen da 200 plaza baino gehiago -horietatik 100 lagunduak direla- dauzkatenetan.

Laugarren tituluak banaketa biltegiez dihardu: horien baldintzak zehaztu eta agintzen du beharrezko dela farmazi zuzendaritza izatea.

Albaitari-sendagaiak ematea arautzen du bosgarren tituluak: erabakitzen du zein establezimendutan eman daitezkeen; farmazi zerbitzuen bidez, kontrola bermatzen du; eta agintzen du albaitari errezeta nahitaezkoa dela, errezeta behar duten sendagaiak emateko.

Seigarren tituluak bateraezintasunen sistema ezartzen du, ezen ekidin egin behar baita elkarren aurkako interesek ondorio txarrak izatea farmazi laguntzan eta laguntza horren kalitatean zein profesionaltasunean.

Azkenik, zazpigarren tituluak zehapenen araubidea ezartzen du.

Laburtzeko, esan dezagun legeak kalitatezko farmazi laguntza ekarriko duela; laguntza hori herritar guztien eskura egonen da eta farmaziako profesionalak zuzenean hartuko du parte, ahaleginak eginez sendagaiak behar direnean erabil daitezzen.

I. TITULUA Xedapen orokorrak

I. KAPITULUA Helburua

1. artikulua. Foru lege honen helburua.

1.- Foru lege honen helburua da Nafarroako Foru Komunitatean herritarrei eman behar zaien farmazi laguntza arautzea. Nafarroak dauzkan eskumenak erabiliz eman da lege hau, Nafarroako Foru Eraentza Birrezarri eta Hobetzeari buruzko 13/1982 Lege Organikoaren 53.1 artikuluan xedatutakoaren babesean.

2.- Nafarroako Foru Komunitateari dagokio bere lurralde-esparruaren barruan farmazi laguntza emanen dela bermatzea; horretarako, arautu eta planifikatu egingen du, Estatuko oinarrizko legediaren irizpideei jarraiki.

II. KAPITULUA Farmazi laguntza

2. artikulua. Farmazi laguntza

1.- Farmazi laguntza da sendagaiak eta farmaziako bestelako produktuak, era egokian, herritarren eskura jartzeko prozesua; ahalegina egin behar da osasun arloko profesionalak eta gizabanakoek sendagaiak behar denean eta eraginkorki erabil ditzaten, eta gaixotasunari aurre hartu eta osasuna sustatu behar da, pertsonen eta komuni-

tatearen osasuna zein bizi kalitatea hobetu eta babestearren.

2.- Farmazi laguntzako prozesu honetan, beraz, farmazilariak gaixoarekin eta beste profesional batzuekin egiten du lan, gaixoen tratamendu farmakologikoa diseinatu, ezarri eta monitorizatzeko, horren bidez emaitza terapeutiko ahalik eta onenak lor daitezzen.

3.- Osasun sistemako maila guztietan eskainiko da farmazi laguntza, artikulua honetan ezartzen diren establezimendu eta zerbitzuen bidez; hauek elkarren arteko koordinazioa izanen dute, herritarrei farmazi laguntza integrala ematearren.

4.- Beraz, farmazi laguntza guztion intereseko zerbitzua da, laguntzen eta osasun publikoaren arloko jarduketak biltzen dituena. Indarrean dagoen legediari lotu behar zaizkio jarduketa horiek, betiere farmazilari baten erantzukizunaren pean eta honako farmazi establezimendu eta zerbitzu hauetan:

a) Oinarrizko osasun laguntzaren mailan, legeak ezarritakoari jarraiki herritarrentzat sortutako farmaziek eta botikinek eskainiko dute farmazi laguntza; baita oinarrizko osasun laguntzako osasun egituretako farmazi zerbitzuek ere.

b) Ospitale-laguntza espezializatuaren mailan, berriz, ospitaleetan eta zentro psikiatrikoetan eskainiko da, betiere farmazi zerbitzuen eta sendagaien gordailuen bidez.

c) Zentro soziosanitarioetan.

Honakook ere lege honetan arautzen dira:

a) Sendagaiak eta farmazi produktuak handizka banatzen dituzten farmazi biltegiak.

b) Albaitari-sendagaiak emateko baimena daukaten establezimenduak.

3. artikulua. Herritarren eskubideak

Osasunari buruzko legeak eta Sendagaiei buruzko legeak, oro har, osasun laguntzaren alorrean eta, bereziki, farmazi laguntzaren alorrean onartzen dituzten eskubideez gain, honako eskubide hauek dituzte herritarrek, farmazi laguntzaren alorrean:

1. Etenik gabe, farmazi laguntza izateko eskubidea.

2. Nork bere osasuna zaintzeko, osasuntsu irauteko eta sendatzeko behar dituen sendagaiak eta osasun produktuak eskuratzeko eskubidea, legeetan ezarritakoaren arabera.

3. Zein farmazitarra joan libreki hautatzeko eskubidea.

4. Jendea hartzeko orduetan, farmazilariaren zuzeneko laguntza eskatzekoa.

5. Farmazilariaren aholkua jasotzekoa, pribatasuna zein konfidentzialtasuna errespetatuz eta dohainik.

6. Farmazilariaren aholkua garbi jasotzekoa, eta, eskatuz gero, idatziz hartzekoa.

7. Farmazian norik hartzen duen eta pertsona horrek zer maila profesionala duen jakiteko esku-bidea.

8. Bere historia farmakoterapeutikoan dauden datuen berri izan eta horiek begiratu ahal izateko eskubidea.

4. artikulua. Kontzientzi eragozpena.

Farmaziako profesionalaren kontzientzi eragozpenak ez luke mugatu edo baldintzatu behar hiritarren eskubidea –osasuna izateko eskubidea–; osasun administrazioa arduratu eginen da hori gerta ez dadin. Halako egoerarik sortuz gero, Osasun Departamentuak ezohiko neurriak hartu ahaliko ditu, osasuna izateko eskubide hori bermatzeko, kontzientzi eragozpenerako eskubidea urratu gabe.

5. artikulua. Definizioak.

Lege honetan, hurrengo kontzeptuak honela definituko dira:

1. “Sendagaiak ematea”: publikoari sendagaiak eskuratzea da; farmazilariak egiten du hori, edo farmazilariaren erantzukizunaren pean egiten da, farmazia batean, botikin, farmazi zerbitzu edo sendagaien gordailu batean, aldez aurretik, baimendutako mediku batek errezeta eginik edo haren iritzi profesionalari jarraiki (horretarako baimena duen kasuetan).

2. “Farmazia”: interes publikoko osasun establezimendu baimendu bat da; bertan, farmazilariaren gidaritzapean, 18. artikuluan deskribatzen diren eginkizunak betetzen dira.

3. “Botikina”: farmazia baten mendeko osasun establezimendua da; baimena dauka, foru lege honetan zehazten diren baldintzei jarraiki.

4. “Oinarrizko osasun laguntzako farmazi zerbitzua”: oinarrizko osasun laguntzaren baitako farmazi laguntzako unitatea da, eta baliabide materialak zein giza-baliabideak dauzka; atxikitako farmazilariak beren eginkizunak betetzen dituzte bertan.

5. “Ospitaleko farmazi zerbitzua”: ospitalearen baitako unitatea da, eta baliabide materialak zein giza-baliabideak dauzka; atxikitako farmazilari

espezialistek beren eginkizunak betetzen dituzte bertan.

6. “Sendagaien gordailua”: farmazia baten edo farmazi zerbitzu baten mendean dagoen sendagai erreserba bat da, eta beste espazio fisiko batean dago: ospitale, zentro soziosanitario edo osasun etxe batean, edo oinarrizko osasun laguntzako zein osasun laguntza espezializatuko egitura batean.

7. “Farmazilariaren laguntza”: farmazilariak egiten dituen jarduketak dira, horien helburua delarik farmazi prestazioa zuzena izan dadila eta sendagaiak behar direnean erabil daitezela segurtatzea, osasun sistemako maila guztietan, sendagaiak zaindu, kontserbatu eta emateko ardura duten farmazi zerbitzuen eta establezimenduen bidez; jarduketa horietan, honakotan ezarritakoa bete behar da: lege honetan, Osasunari buruzko Lege Orokorreko –14/1986 Legeko– 103. artikuluan eta Sendagaien buruzko 25/1990 Legean.

8. “Farmazilariaren aholkua”: farmaziako profesional batek egindako gomendio teknikoak eta osasun-gomendioak dira, berak profesionalki diharduen establezimenduko farmazi kontsultan egindakoak, gaixoak emandako eta jasotako informazioa betiere konfidentziala delarik.

9. “Zentro soziosanitarioa”: zentro publikoa da, itunpekoa edo pribatua, eta laguntza ematen die zaharrei, minusbaliatuei eta beste gizatalde batzuei, pertsona horiek, osasun arazoak dituzte-nez, zentroak eskaintzen dizkien gizarte laguntzez gain osasun laguntzaren bat behar baitute.

III. KAPITULUA **Baimenak**

6. artikulua. Administrazio baimenak.

1. Farmazi laguntza eskaintzen duten farmaziak, botikinak, eta zentro soziosanitarioetako zerbitzuak administrazio baimenari lotuta daude; halatan, baimen hori beharrezkoa da haietako bat sortu, ezarri, ireki eta funtzionatzen jarri, handitu, aldatu, lekualdatu nahiz itxeko.

2. Nafarroako Gobernuako Osasun Departamentua da organo eskuduna, hots, lehen zenbakian aipatutako baimenaren espedienteaz arduratu dena, eta espediente hori tramitatu eta ebatziko duena.

3. Baimena emateko prozedurak arau hauei lotuko zaizkie: foru lege honi, administrazio prozedurako arau orokorreari eta ezartzen diren erregelamenduei.

4. Ireki eta funtzionatzen hasteko, instalazioa aldatzeko eta lekualdatzeko baimena eman aurretik, dagokion erakundeak ikuskatze bisita egingen du, ezarritako beharkizunak oro betetzen direla egiaztatzearen, eta ikuskaritza akta egingen du.

5. Lege honetan ezarritako beharkizunak betetzen ez dituztenean, 2. artikuluan aipatutako establezimendu eta zerbitzuei emandako baimena eten edo baliogabetu ahalko da, baina ez da inoiz ere zehapentzat joko.

6. Baimena eteteko edo baliogabetzeko erabakia zehazki arrazoituz beharko da. Erabakia interesdunari jakinaraziko zaio, azalduz zein diren bidezko errekurtsoak, eta zer organotan eta zer epetan aurkeztu behar dituen.

7. artikulua. Eginbide orokorrak.

1. Foru lege honek arautzen dituen establezimenduetako eta zerbitzuetako titularrak behartuta daude eskatzen dizkieten sendagaiak eskuratu edo ematera, legeetan edo erregelamenduetan ezarritakoaren arabera.

2. Orobat, osasun administrazioak eskatzen dizkien informazioa zein osasun estatistikak presatu eta eman egin beharko dizkiote.

3. Lege honek arautzen dituen establezimenduak eta zerbitzuak lotuta daude honako hauei:

- a) Erregistroa eta katalogazioa.
- b) Ebaluazioa, ikuskaritza eta kontrola.

8. artikulua. Sendagaiak ematea.

1. Sendagaiak zaindu, kontserbatu eta ematea ondoko arauotan ezarritakoari jarraiki egingen da: Osasunari buruzko apirilaren 25eko Lege Orokorreko -14/1986 Legeko- 103. artikuluan, Sendagaiari buruzko abenduaren 20ko 25/1990 Legean eta lege honetan bertan.

2. Saltzaile ibiltariak ezin izanen dituzte saldu pertsonak hartzeko sendagaiak eta albaitari-sendagaiak.

3. Erregelamendu bidez arautzen denari jarraiki, farmaziek sendagaiak igorri ahalko dituzte korreoz nahiz -norberaren edo besteren- mezulari-zerbitzu baten bidez, baldin eta gaixo kronikoek, egoera bereziak direla medio, sendagai horiek behar badituzte aldian-aldian, betiere preskripzioa medikuaren errezeta baten bidez bermatuta dagoenean eta farmazian lehen ere sendagai hori eman bazaie.

4. Farmazilariak emanen ditu sendagaiak edo, bestela, hark gainbegiratuta emanen dira.

5. Foru lege honetako 71. artikuluan zehazten diren establezimenduetan emanen dituzte farmazi zerbitzuek albaitari-sendagaiak.

6. Baimendutako establezimenduek eman behar dizkiote publikoari sendagaiak, eta irabazasmoa daukaten pertsona, entitate edo enpresek debeku dute bitarteko gisa jardutea.

9. artikulua. Funtzionamenduko baldintzak.

1. Lege honek arautzen dituen establezimenduek eta zerbitzuek baldintza hauek bete beharko dituzte:

a) Farmazi laguntza egokia eskaintzeko behar diren espazioa, banaketa funtzionala, ekipamendu materiala eta giza baliabideak eduki.

b) Farmazilari baten erantzukizun teknikoaren mende funtzionatu.

c) Lege honek ezartzen dituen erregistroak eta zehazten diren gainerakoak izan.

10. artikulua. Publizitatea.

1. Estatuko legedian xedatuta dagoenak arautuko ditu farmaziako espezialitateen iragarkiak.

2. Osasun Departamentua ahalegindu egingen da sendagaien eta osasun produktuen informazioa, sustapena eta publizitatea lege ezarritakoaren arabera izan daitezen.

IV. KAPITULUA **Jarduketak**

1. atala

Osasun administrazioaren jarduketak

11. artikulua. Farmazi laguntza bermatzea eta jarduketa-printzipioak.

1.- Nafarroako Gobernuari dagokio bere lurralde-esparruan farmazi laguntza bermatzea.

2.- Farmazi laguntzaren alorrean osasun administrazioak egingen dituen jarduketetan, ondorengo printzipioak izanen dira nagusi: zerbitzua orotara zabaltzea, herritarrengandik hurbil egotea, eskura edukitzea eta kalitatezkoa izatea; segurtasuna; eta baita eraginkortasuna, azkartasuna, ekonomia eta malgutasuna ere. Era berean, farmazilarietan berdintasunezko baldintzak izatea bultzatuko da, eta, orobat, lanbidean sartzeko esparru egonkor eta zehatza sortzea.

12. artikulua. Osasun administrazioaren jarduketak.

Foru Komunitateko osasun administrazioak ondorengo jarduketa orokorrak sustatuko ditu:

1. Azterlan farmako-epidemiologikoak eta sendagaien erabilerari buruzko azterlanak egitea; horretarako, sendagaiak preskribitzeari eta emateari buruzko informazioa jaso eta aprobetxatzeko sistema antolatu bat garatuko da, baita, finkatzen diren baldintzen pean, osasun profesionalen eskura jarri ere.

2. Etengabeko prestakuntzako programak ezartzea farmaziako profesionalentzat.

3. Zenbait programa sustatzea: sendagaiak behar direnean erabiltzea bermatzeko programak, horien erabilera zientifikoki baloratzekoak eta osasun arloko profesionalen informazio farmakoterapeutikoa emateko programak.

4. Farmaziako profesionalen esku hartzea Administrazioaren osasun arloko jarduketetan eta ekimenetan, alegia, sendagaiekin zuzenean loturikoetan.

13. artikulua. Oinarrizko osasun laguntzako farmazi laguntzako jarduketak.

Osasun administrazioak honako jarduketak egingen ditu oinarrizko osasun laguntzako farmazi laguntzan:

1. Jarduketa orokorrak. Farmazi laguntzako establezimendu eta zerbitzuek ondoko gaiei buruzko programa orokorretan sistematikoki parte har dezaten sustatzea: osasun hezkuntza, osasuna sustatzea, gaixotasunari aurre hartzea eta osasun arazoak atzematea, farmazi laguntzaren kalitatea eta sendagaiak behar direnean erabiltzea.

2. Berariazko jarduketak. Establezimendu eta zerbitzu horiekin lankidetzan aritzeko programa espezifikoak garatzea, ondoko gaion inguruan: drogamenpeketasunei eta alkoholismoari aurre hartzea eta horien tratamendua, sendagai asko hartu behar dituzten gaixoen bateraezintasunak atzematea eta horiei aurre hartzea, HIESa, famili plangintzako programak, gaixoen tratamenduak egiteari buruzko programak, etxeko ospitalizazio farmazi laguntzari buruzko programak, sendagaiak zaintzeari buruzko programak eta ezartzen diren gainerakoak.

3. Osasun-akreditazio sistema bat ezarriko da farmazientzat, honako printzipio hauetan oinarriturik:

– Establezimenduek beren borondatez parte hartzea.

– Kalitate-estandarrak zehaztuko dituzte osasun administrazioak eta farmaziako profesionalak.

– Estandarrak eta emandako akreditazioak aldian-aldian berrikusiko dira.

– Zenbait akreditazio-maila egonen dira.

4. Osasun arloko pizgarriak eta onurak izanen dituzte akreditaturiko farmaziek. Pizgarri eta onura horiek erregelamendu bidez ezarriko dira.

2. atala

Farmaziako profesionalen jarduketak

14. artikulua. Jarduketa koordinatua.

Lege honetako 2. artikuluan aipatutako establezimenduek eta farmazi zerbitzuek era koordinatuan jardun beharko dute, farmazi laguntza egokia eta sendagaiak behar direnean erabiltzea bermatzearen.

15. artikulua. Lankidetzak.

Farmaziako profesionalen esku hartu egin beharko dute osasun administrazioak sustatzen dituen programetan, honako gai hauei buruzkoetan: farmazi laguntzaren kalitatea bermatzea, oro har osasun laguntzaren kalitatea bermatzea, osasuna sustatu eta babestea, gaixotasunei aurre hartzea, osasun hezkuntza, eta sendagaiak behar direnean erabiltzea; programa hauen artean, lege honetako 13. artikuluko programa orokorrak eta berariazkoak egonen dira (Administrazioak ezarriko ditu eta erregelamendu bidez zehaztuko dira baldintzak).

16. artikulua. Farmazilariaren aholkua.

Farmaziako profesionalen aholkuak emanen dizkiete hori eskatzen duten bezeroei. Hargatik, establezimenduaren barruan espazio bereizi bat izanen dute farmazi kontsultarako. Erregelamendu bidez ezarriko dira farmazi kontsultaren oinarriko baldintzak.

Farmazilariak emandako aholkua ez da inoiz diagnostiko klinikoa izanen.

17. artikulua. Historia farmakoterapeutikoa.

Farmazi laguntzako establezimenduek erabiltzaileen historia farmakoterapeutikoak egin ahalko dituzte, beren osasun-eginkizunak hobeto betetzearren. Historia horien oinarrizko baldintzak ezarri egonen dira. Farmazilaria – osasun arloko profesionala – izanen da horren edukiaren eta konfidentzialtasunaren erantzulea.

Erabiltzaileek historia farmakoterapeutikoarekiko edukiko dituzten eskubideak, historia klinikoa-rekiko dauzkatena berak izanen dira.

II. TITULUA

Farmazilariaren laguntza, oinarrizko osasun laguntzaren mailan

1. atala Farmaziak.

18. artikulua. Farmazia interes publikoko osasun-establezimendua da, eta bertan farmazilari batek edo gehiagok ondorengo eginkizunak betetzen dituzte:

a) Hartu, zaindu, kontserbatu eta ematea pertsonentzako zein animalientzako sendagaiak eta osasun produktuak; orobat, aurreko horiek aplikatzeko diren beste zenbait tresna eta osasun produktu –farmazi erabilera izan dutenak edo farmazian egon izan direnak.

b) Maisu-formulak eta farmazi prestakinak prestatu eta ematea, ezarritako prozedurei eta kalitate-kontrolari jarraiki.

c) Sendagaien banan-banako erabilera kontrolatzen laguntzea, gertatzen diren erreakzio txarren berri izan eta sendagaiak zaintzen dituzten erakundeak jakinarazteko.

d) Osasun administrazioarekin edo Farmazi Korporazioarekin lankidetzan aritzea, sendagaiak behar direnean erabiltzearen inguruko prestakuntza eta informazioa emateko bai erabiltzaileei bai gainerako osasun profesionalei.

e) Emandako errezetak zaindu, kontrolatu eta gordetzea.

f) Gainerako osasun profesionalekin eta gaixoekin batera, gaixoen osasuna eta bizi kalitatea hobetu eta zaintzeko ardura izatea; horretarako, farmazi laguntza egokia emateko behar diren estrategiak eta tresnak erabiliko ditu: bere eskualdeko osasun taldeko kideekin lankidetzan aritzea, gaixoari osasun-informazioa eta -heziketa ematea, sendagaiak eten gabe behar dituzten gaixo kronikoen protokolo farmakoterapeutikoa prestatu eta erabiltzea, sendagaiak hartuta gertatzen diren erreakzio txarrei buruzko erregistroa eta gaixoei egin kontsulta terapeutikoen erregistroa baliatzea.

g) Erabiltzaileei aholkuak ematea.

h) Erabiltzaileen historia farmakoterapeutikokoak egitea. Erabiltzaileen tratamenduaren bilakaera aztertzea eta medikazioari buruzko informazioa ematea hari.

i) Errezetak eta osasun-agiriak kontrolatu eta zaintzea.

j) Farmazietan, beste lanbide- nahiz osasun-eginkizun batzuk ere bete ahal ditu farmazilariak,

bai tradizioz egin izan dituelako bai arau zehatzetan agertzen direlako, betiere farmazilariak daukan titulazioarekin eta espezialitatearekin bat etorriz.

19. artikulua. Farmazilariaren etengabeko laguntza.

1. Farmazietan farmazilariak herritarrei ematen dien laguntzak etengabea behar du izan.

2. Farmaziek askatasuna eta malgutasuna izan behar dute ordutegiak eta lanaldiak ezartzeko, baina, herritarrek farmazilariaren etengabeko laguntza izan dezaten, Osasun Departamentuak –farmazilarien elkargo ofizialari entzun ondoren– jendea hartzeko gutxieneko ordutegia ezarriko du.

3. Gutxieneko ordutegi horretaz kanpo, larrialdietako zerbitzua eskainiko da txanda-sistema baten bidez, farmazi laguntza bermatzeko; txandak Osasun Departamentuak ezarriko ditu.

4. Larrialdietako farmazi zerbitzuari buruzko informazioa farmazia guztietan eta Administrazioak zehaztutako beste hainbat lekutan egon behar da.

5. Farmaziek lana egiteari utzi ahalko diote opor garaian, baina betiere farmazi laguntza bermatu egin behar du. Oporretako txandak, osasun administrazioak banatuko ditu oporraldia izan nahi duten farmazilarien artean.

6. Ezohiko arrazoiak direla medio, osasun administrazioak –farmazilarien elkargo ofizialari entzun ondoren– farmaziak aldi baterako –gehienez ere 2 urtetarako– itxeko baimena eman ahalko du, baldin eta, betiere, farmazi laguntzaren arloko beharrak asetzen badituzte irekita dauden farmaziek.

20. artikulua. Farmazien titulartasuna.

1.- Publikoarentzako farmazia baten titulartasuna farmazilari bati dagokio. Farmazilari horrek farmazia sortzeko eta ezartzeko baimena lortu behar du, eta berea izan behar da bertan egindako zereginen –aurreko artikuluetan deskribatutakoen– erantzukizuna.

2.- Farmazilari bakoitza farmazia bakarraren titularra izaten ahalko da.

21. artikulua. Bertan egon beharra eta jarduketaren profesionala.

1. 18. artikuluan deskribatutako eginkizunak betetzeko, beharrezkoa da farmazilari titularra bertan egotea eta profesionalki jardutea. Haren jarduketaren profesionala honako arau hauei lotuko zaie: foru lege hau, Sendagaiei buruzko Legea, Osasunari buruzko Lege Orokorra eta zuzen lan egiteari buruz ondatutako eman izan diren arauak.

2. Farmazilariak eta farmazian lan egiten duten gainerakoek, zerbitzua eskaintzen dutenean, identifikazio profesionala jarrita eduki beharko dute, erabiltzaileak erraz ikusteko moduan.

3. Farmaziek bermatu egin beharko dute establezimenduari atxikitako farmazilaria edo farmazilariak bertan egonen direla, eten gabe, jendea hartzeko orduetan; foru lege honetako 27. artikuluan xedatutako kasua izanen da salbuespena.

22. artikulua. Giza-baliabideak.

1.- Farmazilari titularraz gain, honako figura hauek egon daitezke:

a) Bitarteko farmazilaria. Lege honetan zehaztuko diren kasuetan, titularra ez den farmazilari bat egoten ahal da; bitarteko farmazilari honek titularren eginkizun eta erantzukizun berak izanen ditu bere gain.

b) Farmazilariaren ordezkua. Titularren edo bitartekoaren ordezkari arituko da farmazian lanean, lege honetan zehaztuko diren kasuetan; farmazilari titularren eginkizun eta erantzukizun berak izanen ditu bere gain.

c) Farmazilari laguntzailea. Farmazilari titularrekin, bitartekoarekin edo ordezkorekin batera egiten du lana, titulartasuna besterena den farmazia batean; bere tituluari dagozkion eginkizunak eta erantzukizunak ditu bere gain.

d) Laguntzaileak. Farmaziako profesionalekin batera egiten dute lan, haien kontrolpean.

23. artikulua. Bitarteko farmazilaria.

1. Administrazio-baimena foru lege honetako 34. artikuluan xedatutakoari jarraiki iraungiten denean, bitarteko farmazilari bat izendatuko da, farmaziak segitu ahal dezan farmazi laguntza eskaintzen.

2. Administrazio-baimena iraungi eta 10 eguneko epean, bitartekoa izendatzeko eskaera egin beharko dute interesdunek.

3. Bitarteko farmazilaria izendatzeko baimena Osasun Departamentuak emanen du.

4. Administrazioak erabakia hartu arte –bitartekoa izendatzeko eskaera ontzat ematen duen ala ez–, farmazia irekita eduki ahal da, farmazilari laguntzaile batek edo ordezkari batek egiten duela lana.

24. artikulua. Farmazilariaren ordezkua.

1. Ondorengo kasuetan izendatuko da farmazilariaren ordezkua: titularrak alde egin beharra duenean, dela 3 egun baliadun baino gehiagorako dela egin behar militarrengatik, kargu publikoenga-

tik nahiz bere lanbidearekin zerikusia duten ikasketengatik; farmazilari titularra desagertzen denean, legezko absentsia dakarten inguruabarrak agertzen ez diren bitartean edo, absentsia-egoera horretan, bitarteko farmazilaria izendatzen ez den bitartean.

2. Farmazilariaren ordezkua titularrak proposatuko du edo, bestela, haren ordezkari legalak, eta Administrazioak emanen dio baimena.

25. artikulua. Farmazilari laguntzaileak.

1. Farmaziak zenbateko jarduera duen, ordutegia nolakoa den edo bertan zer jarduketa mota egiten diren kontuan izanik, farmazilari laguntzaile bat edo bat baino gehiago izan beharko dira. Farmazia bakoitzak zenbateko jarduera duen zehaztuko du, urtero, Osasun Departamentuak, urteko lehen hiruhilekoan, kontuan izanik aurreko urtean Osasunbidea-Nafarroako Osasun Zerbitzuari egindako fakturazioa. Farmaziak, gutxienez ere, farmazilari laguntzaile bat izan beharko du urtebetean etortzen zaizkion Osasunbidearen hamabost mila errezetako.

2. Beren kualifikazioari eta lanbide-prestakuntzari dagozkien eginkizunak izanen dituzte farmazilari laguntzaileak.

26. artikulua. Laguntzaileak.

1. Titulazio espezifikorik behar ez den eginkizunetan laguntzeko, behar beste laguntzaile izanen dituzte farmazilariak, onartuta dituzten eginkizunak bete ahal izateko. Farmazilari titularren ardura izanen da farmaziako laguntzaileak prestatzea, kontuan izan gabe haiek zer titutu daukaten.

2. Farmazilari titularren, bitartekoen edo ordezkoren ardura izanen da farmaziako laguntzaileak prestatzea.

27. artikulua. Justifikatutako absentsiak.

1. Justifikatutako absentsiak dira farmazilariaren betebeharrak profesionalek edo betebeharrak saihestezinek –pertsonalek zein publikoek– eragindakoak, baldin eta farmazian egotea eragozten badiote.

2. Betebeharrak saihestezinak 3 egun baliadun baino gehiagoko absentsia ekarriko duela aurreikustean, farmazilari titularrak edo bitartekoak ordezkari bat izendatu beharko du absentsiaz osorako. 3 egun baliadun baino gehiagoko absentsiak jakinarazi egin beharko dizkio titularrak osasun administrazioari.

3. Farmazilari laguntzaileak ez daukaten farmazietan, justifikatutako absentsiaren berri eman

beharko du farmazilariak, farmazian oharra paratuz, erraz ikusteko moduko lekuan.

28. artikulua. Eginkizunak bertan behera uztea.

3 egun baliodun baino gehiagoko tarte batean eta justifikatu gabe, titularra, bitartekoa, ordezkioa edo laguntzailea ez badaude farmazian, farmazilariak bere eginkizunak bertan behera utzi dituela esanen da.

29. artikulua. Farmazietako erregistroak eta kontrolak.

Farmaziek erregistro eta kontrol hauek izan behar dituzte:

a) Erregistroak:

– Sendagaiak eta substantzia sorgogorriak erosi eta emateari buruzko erregistroa.

– Psikotropoak eta medikuntzako kontrol berezia behar duten sendagaiak emateari buruzko erregistroa.

– Maisu-formulen eta farmazi prestakinen erregistroa.

Nahi izanez gero, informatikako metodoak baliatuz egin ahalko dira erregistro hauek, errege-lamendu bidez zehaztuko diren baldintzei jarraiki.

b) Kontrolak:

– Sendagaiei eta produktuei epea noiz bukatzen zaien; epea bukatua duenik ez da egonen apalategietan.

– Tenperaturaren kontrola, tenperaturaren eraginez galtzen diren produktuak baitaude. Sendagaiak emandakoan jasotako errezeten kontrola.

30. artikulua. Farmazian bakarrik saltzen direnak.

1. Farmazi produktuei buruzko Estatuko lege-diari jarraiki berariazko baimena daukaten produktuak dira farmazian bakarrik saltzekoak; horiek eta ez besterik.

2. Nahiz eta egileak produktu edo aparatu bat aurkeztean adierazi gaixotasuna zein sintomak sendatzeko, arintzeko edo horiei aurre hartzeko dela, ezin izanen da farmazi laguntzako establezimenduetan saldu, ez badago sendagai edo osasun tresna zein produktu gisa kalifikatuta.

31. artikulua. Lokalen beharkizunak.

1. Farmazi laguntza egokia eskaintzeko behar diren higie-ne eta osasun-baldintzak bete beharko dituzte farmazien lokalek eta instalazioek.

2. Farmaziek sarrera zuzen, aske eta egonkorra izanen dute bide publikotik; gainera, ez da sarreran arkitektura oztoporik egonen.

3. Foru lege honek indarra hartu ondoren baimentzen diren farmaziek, gutxienez ere, 70 metro koadroko azalera erabilgarria izanen dute; eta, gutxienez, gune funtzional hauek edukiko dituzte:

– Erabiltzailea hartzeko eta hari sendagaiak emateko gunea.

– Sendagaiak eta osasun-produktuak jaso, aztertu eta biltegitatzeko gunea.

– Maisu-formulak eta farmazi prestakinak aztertu eta egiteko gunea.

– Banan-banako harrera egiteko gunea egotea aurreikusitako behar da.

– Bainu-gela, dutxa eta guzti.

Egun diren farmaziek hiru urteko epea edukiko dute artikuluko honetan ezarritako beharkizunetara egokitzeko; bada ezohiko salbuespen bat: salbuespenak izanen dira egokitzapen hori egiteko ezintasuna justifikatzen dute farmaziak.

4. Erregelamendu bidez zehaztuko dira farmazien beharkizun teknikoak, materialak eta tresneria, baita azaleraren banaketa nolakoa izanen den ere.

5. Farmazien fatxadetan eta sarrera nagusian, "Farmazia" hitza ezarriko da leku agerian.

6. Farmazia bakoitzak kalitateari eta farmazi laguntzari buruzko plan bat izanen du, Osasun Departamentuak onetsia, eta funtzionamendu egokiaren bermea izanen da. Foru lege honek indarra hartu eta irekitako farmaziek hiru urteko epea edukiko dute osasun administrazioan plan hori tramitatzeko.

2. atala

Baimenak eta farmazi planifikazioa.

32. artikulua. Administrazio baimenak.

Farmaziak administrazio baimen hauei daude lotuta:

- a) Sortzeko eta instalatzeko baimena.
- b) Irekitzeko eta funtzionatzeko baimena.
- c) Lekualdatzeko baimena.
- d) Instalazioak aldatzeko baimena.
- e) Ixteko baimena.

33. artikulua. Baimentzeko prozedura.

1. Beste farmazia batzuk baimentzeko prozedura ondoko hauei lotuko zaie: artikuluko honetan

ezartzen denari, administrazio prozedurako arau orokorrei, publizitatearen eta gardentasunaren printzipioei, interesdunen segurtasun juridikoa errespetatu beharri eta erregelamendu bidez gai honi buruz ezartzen denari.

2. Prozedura hasteko erak:

- a) Farmazilari batek galdaturik.
- b) Dagokion farmazilarien elkargo ofizialak galdaturik.
- c) Farmazia izatea dagokion toki entitateak galdaturik.
- d) Osasun Departamentuak bere kabuz hastea.

3. Osasun Departamentuaren ardua da beste farmazia batzuk baimentzea; berak tramitatuko ditu baimenak, eta, gehienez ere, prozedura hasi eta sei hilabeteko epean ebatzi beharko ditu.

4. Lehiaketa publikoaren bidez emanen dira baimenak, erregelamendu bidez –foru lege honek indarra hartu eta sei hilabeteko epean– ezarriko diren prozedurari eta merezimenduen baremoari jarraiki.

4. Osasun Departamentuak merezimenduen baremoa onetsiko du, farmazilarien elkargo ofizialei eta lana eskatzen duten farmazilarien elkarteei entzun ondoren. Baremo horrek ondorengo irizpideak izanen ditu kontuan:

- Lanbide-esperientzia.
- Merezimendu akademikoak.
- Lizentziatura ondorengo prestakuntza.
- Kalitateari eta farmazi laguntzari buruzko plana.

5. Lanbide-esperientziaren merezimenduengatik ez da lortuko, inoiz ere, baremoaren guztizko puntuazioaren ehuneko hogeita hamabost baino gehiago; eta, farmazia baten titulartasunagatiko merezimenduez den bezainbatean, bakarrik baloratuko dira foru lege honek indarra hartu ondoren emandakoak.

6. Farmazia berri bat adjudikatzeko prozeduran ezin izanen dute parte hartu biztanle-gune berean edo osasun eskualde oinarritzko berean beste farmazia bat duten farmazilariak; ezta prozedura hasi aurreko sei hilabeteetan farmazia baten titularrak izan direnek ere; ezta prozedura hastean 65 urte baino gehiago dauzkatenek ere.

7. Lehiaketaldian, Kalitateari eta farmazi laguntzari buruzko plan bat aurkeztu beharko da, eta horrek baremoaren ehuneko hogeita hamar hartu-

ko du, gutxienez. Eskatzailearen farmazi laguntzaren proiektua justifikatuko du plan horrek; kokapenari buruzko xehetasunak bereziki azalduko dira; izan ere, lehentasuna izanen dute biztanleak zahartzen edo gutxitzen ari direneko inguruetakoek, herrigunetik urruti daudenek, auzo berrietakoek eta biztanleei farmazi laguntza hobe eskaintzea dakarten gainerako kokapenek. Honakook ere azaldu beharrekoak dira: ordutegia; laguntzaren kalitatea, kontuan izanik bertan zenbat farmazilari egiten duen lan; farmazian izanen diren baliabide materialak; eta sendagaiak behar direnean erabiltzeari eta osasun hezkuntzari buruzko programetan esku-hartzea.

8. Farmazia berriak sortzeko espedienteetan adjudikazio hartzaile gertatzen direnek alegaturiko merezimenduak, ezin izanen dira kontuan hartu farmaziak sortzeko hurrengo espedienteetan.

9. Farmazia baten titularra den farmazilari bati, administrazio bidean, ebazpen irmo baten bidez beste berri bat adjudikatzen bazaio, lehen farmaziaren baimena galduko du automatikoki, nahiz eta adjudikatu zaion farmazia berriari uko egin.

Zemahi dela, adjudikazio-ebazpenaren kontra errekurtsioa aurkezten bada auzibidean, galduko farmazia ez da lehiaketan eskainiko epai irmoa eman arte; baina, dena den, administrazioak herritarrentzako farmazi laguntza bermatu egiten du betiere. Administrazio bidean emandako adjudikazioa baliogabetzen badu epai horrek, lehenagoko farmazia zuzenean adjudikatuko zaio titular izandakoari.

10. Erregelamendu bidez zuhurtasunezko neurriak ezarriko dira, farmazia berriak baimentzeko prozedura edo baimendutakoak irekitzea inork oztopa ditzan saihesteko.

34. artikulua. Administrazio baimenak.

1. Nafarroan farmazia berriak instalatzeko Foru Komunitateko Administrazioak ematen dituen administrazio baimenek ezaugarriok izanen dituzte:

– Norberarenak izanen dira; hots, baimendutako farmazilariarenak.

– Ezin dira besterendu.

– Ondorengo kausa hauengatik iraungiko dira: titularrak uko egitea, jubilatzea, heriotza, lanbiderako ezgaitzea, eginkizunak behin betiko etetea, ezintasun iraunkor osoa edo erabatekoa, epaileak deklaraturiko absentzia, titularraren bateraezintasun legala eta beste biztanle gune batean farmazia bat irekitzeko baimena lortzea.

2. Lokalak eta gainerako tresnak beste zerbaitean erabiltzeko lagatzea, traspasatzea edo saltzea ez daude lege honetan xedatutakoari lotuta: kasu horietan aplikatzekoa den araubide juridikoaren mende daude.

35. artikulua. Baimenen deialdi publikoa.

1. Foru lege honek indarra hartu eta, gehienez ere, sei hilabeteko epean, Nafarroako Gobernuak Osasun Departamentuak Foru Komunitatean farmaziak adjudikatzeko lehiaketa publikoa deituko du bere kabuz; alegia, foru lege honetan zehaztutako planifikazio-irizpideen ondorioz sortzen direnak adjudikatzeko. Aurreko artikuluan ezarri adjudikazio-irizpideei eta Osasun Departamentuak erregelamendu bidez emanen duen baremari jarraiki erabakiko da lehiaketa publiko hori.

2. Urtero, lehen seihilekoan, aurreko urtean izandako biztanle gehikuntzak kontuan izanik, beste farmazia batzuk adjudikatzeko lehiaketa publikoa deituko du Osasun Departamentuak bere kabuz, udal erroldak berrikusteko datuen berri izan ondoren; edo, bestela, aditzera emanen du ez dela bidezko farmazia berriak sortzea.

36. artikulua. Farmaziak lekualdatzea.

1. Osasun eskualde oinarritzko beraren baitan lekualdatzeko bakarrik emanen da baimena, betiere erregelamendu bidez zehazten diren baldintzen pean.

2. Farmaziak lekualdatzeko, administrazio baimenaren prozedurari jarraiki behar zaio, eta baita erregelamendu bidez zehazten diren baldintzei eta beharkizunei ere. Hiru motatakoak izanen dira lekualdatzeak: ezinbestekoak, behin-behinekoak eta borondatezkoak.

a) Ezinbesteko lekualdatzeak behin betiko dira; halakoetan, farmaziak ezin du segitu dagoen lokal berean zerbitzua eskaintzen, eta ez dago lokal horretara itzultzeko aukerarik, bai instalazioen baldintza fisiko eskasengatik bai titularrak lokal horren disponibilitate juridikoa galdu duelako.

b) Eraikin batean obrak egin, eraikina erori edo eraistearen ondorioz gertatzen dira behin-behineko lekualdatzeak, baldin eta farmaziaren instalazio horiek behin-behinekoz ixten badira. Aldi baterako baimena ematen da, beste instalazio batzuetan funtzionatzeko, eta, erregelamendu bidez zehazten den epean, lehen zegoen lekura itzuli behar da farmazia; hori egiteko konpromisoa hartzen du titularrak eta behartuta dago itzultzera.

Emadako epea igaro eta farmazia ez bada lehengo lekura itzuli, behin-behineko kokapena den lokala itxi egingen da. Bestalde, presako pro-

zedura arautu ahalko da, behin-behineko lekualdatzeak egiteko baimena emateko.

c) Gainerako guztiak borondatezko lekualdatzeak dira, baldin eta farmaziaren titularrak eskaturik egiten badira.

3. Borondatezko eta ezinbesteko lekualdatzeetan, foru lege honetako 41.5 artikuluko baldintzak bete beharko ditu farmazia jartzen den lekuak. Behin-behineko lekualdatzeetan, berriz, 41.5 artikuluan aipatzen den gutxieneko distantzia laburtu egingen da: ehun metrokoa izanen da.

4. Osasun Departamentuak arduratu egin behar du, aldi baterako ixteak ukitutako herritarrek farmazi laguntza izan dezaten.

37. artikulua. Nork bere borondatez ixtea.

1.- Farmazia nork bere borondatez ixteko, nahitaezkoa izanen da administrazio baimena.

2.- Farmazilarien elkargo ofizialei entzunda, farmazia gehienez ere bi urtetarako ixteko osasun baimena eman ahalko da, salbuespenez, baldin eta irekita dauden farmaziek behar den farmazi laguntza era egokian eskaintzen badute.

3.- Epe hori ez da aplikatuko, baldin eta administrazio zehapena, edo titularra lanbiderako desgaitzea, desgaitze penala nahiz bestelakoa dela medio gertatzen bada ezinbesteko ixtea.

38. artikulua. "Inter vivos" eskualdatzea.

1.- Foru lege honek indarra hartu eta gero lehiaketa bidez adjudikatutako farmaziak ezin izanen dira eskualdatu.

2.- Foru lege honek indarra hartu aurretik lortutako farmaziak eskualda daitezke –osorik edo haien zati bat– "inter vivos" egintzen bitartez; erregelamendu bidez ezartzen diren prozedurari, baldintzei eta beharkizueni lotuta egonen da eskualdatze hori.

39. artikulua. "Mortis causa" eskualdatzea.

1.- Foru lege honek indarra hartu aurretik lortutako farmazia baten titularra hiltzen bada, oinordekoek beren nahia jakinarazi beharko diete osasun agintariei, farmaziarekin segitzeko asmoa duten ala hura behin betiko itxi nahi duten.

Jakinarazpen hori, gehienez ere, hogeit hamar eguneko epean egingen da, eta bitarteko farmazilaria izendatzeko proposamena erantsiko zaio. Epe eta modu horretan egin ezean, osasun administrazioak farmazia ixteko espedientea hasiko du bere kabuz.

2.- Aurreko puntuan aipatutako bitartekotzak hamabi hilabete iraunen du, gehienez ere. Baldin

eta epe hori farmazia eskualdatzea edo ixtea eskatu gabe igarotzen bada, administrazio baimena iraungi eginen da, eta farmazia ixteko espedientea tramitatzeari ekinen dio administrazioak bere kabuz.

3.- Farmazilari titularra hiltzen bada, ezkonlagunak edo lehen mailako oinordeetako batek segitu ahalko dute farmaziarekin, baldin eta farmazilariak badira eta eskatzen diren beharkizun guztiak betetzen badituzte.

4.- Orobat, ezkonlagunak edo lehen mailako oinordeetako batek segitu ahalko dute farmaziarekin, baldin eta farmazia ikasten aritu eta ikasketak bost urteko epean bukatzen badituzte. Epe horretan, bitarteko farmazilari bat arduratuko da farmaziaz.

40. artikulua. Eskualdatzeak dauzkan mugak.

1.- Foru lege honek indarra hartu aurretik lortutako farmaziak ezin izanen dira eskualdatu, titularrak beste farmazia bat irekitzeko baimena eskatu edo farmazia bat adjudikatzeko lehiaketa publiko batean parte hartzen duenetik aitzina. Ezintasunak bere horretan segituko du, harik eta, irekitzeari buruzko espedientea dela eta, administrazio bidea agortu arte edo, auzibidera joz gero, bide horretan behin betiko erabakia eman arte.

2.- Baldin eta lege honek indarra hartu aurretik lortutako farmazia baten titularrak beste farmazia bat irekitzeko baimen irmoa lortzen badu, lehen baimena iraungi eginen da, automatikoki, eta farmazia eskualdatzeko eskubidea galdu eginen du.

3.- Baimen bat iraungitzeak eta, horren ondorioz, farmazia bat ixteak ez dute eraginen lokalei, instalazioei eta tresnei aplikatzekoa den lege-araubidean, legedi zibilean xedatutakoari jarraiki.

4.- Baldin eta administrazio zehapenaren ondorioz, edo titularra lanbiderako desgaitzearen, desgaitze penalaren edo bestelakoaren ondorioz gertatzen bada ezinbesteko ixtea, farmaziak itxita segitzen duen bitartean titularrak ezin izanen du eskualdatu.

41. artikulua. Plangintza irizpideak.

1. Nafarroako Gobernuak Foru Komunitateko farmazi plangintza eginen du, erreferentzi marko gisara osasun eskualde oinarrizkoak hartuta; Nafarroa Osasun Eskualdetan Banatzeari buruzko 22/1985 Foru Legean eta Osasunari buruzko 10/90 Foru Legean ezarri ziren osasun eskualde horiek.

2. Artikulu honetatik datorren planifikazioaren arabera behar duten farmazi laguntza izanen dute

osasun eskualde oinarrizko guztiek. Foru lege honetan aipatutako farmazi plangintza bete ondoren, Nafarroako udal eta kontzeju guztietan farmazia bat egoten ahalko da, gutxienez.

3. Nafarroako egoera soziogeografikoa kontuan izanik, eta foru lege honen helburuak lortzeko, ondorengo moduluak ezarri dira farmazien kopurua finkatzeko, foru lege honetako plangintzari jarraiki:

a) 5.000 biztanle baino gutxiagoko osasun eskualde oinarrizkoak: farmazia bat 1.500 biztanleko.

b) 5.000 biztanle baino gehiagoko osasun eskualde oinarrizkoak: farmazia bat 1.750 biztanleko.

Foru lege honetan aipatutako deialdi publikoa egin eta biztanle-moduluei dagokien kopurua bete ondoren, beste farmazia bat jarri ahalko da, baldin eta modulu hori gainditzen bada.

4. Farmazia berri bat irekitzeko edo ezarrita dagoen bat lekualdatzeko baimena ematean, osasun administrazioak kontuan izan beharko ditu bai gunearen geografi- eta biztanle-सानaketa eta baita populazio-dentsitatea nahiz asistentzi eskaera ere; gainera, administrazioak baimendutako kokapenak bermatu egin beharko du herritarrek farmazi zerbitzu egokia izan dezatela.

5. Egun dauden farmazien edo ezartzen direnen arteko distantzia ez da 150 metro baino txikiagoa izanen.

6. Farmazia bat –dela instalatu behar den berri bat, dela lekualdatu behar den bat– ezin izanen da ezarri osasun zentro publiko baten –finanziazio publikokoa edo itunpekoa den baten– ondoan: gutxienez ere, 150 metro egon beharko dira bien artean. Biztanle gunea batean farmazia bakarra baimendu badaiteke, ez da besterik ezartzen ahalko.

42. artikulua. Aipamenak.

1. Foru lege honetan biztanleak aipatzen direnean, eskaera aurkeztean indarrean dagoen udal erroldako biztanle-kopurua izan behar da kontuan.

2. Distantziak aipatzen direnean, bide urbanizatuturik edo errepiderik laburrena izan behar da kontuan.

3. Erregelamendu bidez zehaztuko da zein prozedura erabiliko den farmazien arteko distantzia, eta farmazien eta lege honetako 41.6 artikuluan aipatu zentroen arteko distantzia neurtzeko.

2. atala Botikinak

43. artikulua. Baimena zein kasutan emanen den eta funtzionamendu baldintzak.

1. Biztanle guneren bati ez bazaio eskaintzen behar besteko farmazi zerbitzua, biztanleak sakanatuta dauden tokietan, salbuespenezko kasu horietan botikin bat ezartzeko baimena eman ahal du Osasun Departamentuak, berdintasunaren irizpideari jarraiki, Estatuko oinarrizko legedian eta foru lege honetan xedatutakoaren arabera. Farmazi laguntza bermatzea izanen da helburua, eta botikina farmazia bati lotuta egonen da.

2. Botikin bat ezartzeko ekimena hauetako edozeini dagokio: toki entitate interesdunei, kasuan kasuko osasun eskualde oinarrizkoaren osasun kontseiluari, publikoarentzat irekitako farmazia baten jabe-titular interesdunari eta Osasun Departamentuari berari.

3. Farmazia horretan lan egiten duen farmazilari bat –dela titularra dela beste bat– arduratuko da botikinaz. Titularrak bi establezimenduetako zerbitzua bermatu egin beharko du, ordutegiak konbinatuz edo behar beste langile baliatuz.

4. Banan-banan finkatuko dira botikinen ordu-tegiak, eta ordu horietan nahitaezkoa izanen da farmazilari bat bertan egotea.

5. Erregelamendu bidez arautuko dira botikinak ezartzeko eta funtzionatzeko baldintzak.

3. atala Oinarrizko osasun laguntzako farmazi zerbitzuak

44. artikulua. Xedapen orokorrak.

1. Osasun etxeetan eta oinarrizko osasun laguntzako egituretan, oinarrizko osasun laguntzako farmazi zerbitzuen bidez emanen da farmazi laguntza.

2. Osasun eskualde oinarrizko bakoitzak oinarrizko osasun laguntzako farmazi zerbitzu bat izanen du, berez dituen eginkizunak betetzeko.

3. Farmazi zerbitzua ezartzen ez den osasun etxeetan eta oinarrizko osasun laguntzako egituretan, farmazi zerbitzu horren mendeko sendagai gordailuak egoteko baimena ematen da.

4. Erregelamendu bidez ezarriko dira oinarrizko osasun laguntzako farmazi zerbitzuek izan beharreko baldintza material eta teknikoak.

45. artikulua. Eginkizunak.

1. Oinarrizko osasun laguntzako farmazi zerbitzuek hainbat eginkizun eta jarduera egiten dituz-

te; horien helburua da sendagaiak behar direnean erabiltzea bultzatzea.

2. Hona oinarrizko osasun laguntzako farmazi zerbitzuen eginkizunak:

a) Erantzukizun teknikoa izatea honako lanotan: sendagaiak lortu, zaindu, kontserbatu eta beren mendeko gordailuei ematea; eta sendagaiak ematea, zerbitzuaren barruan edo osasun sistema publikoko oinarrizko osasun laguntzako egituren baitan erabil daitezen.

b) Maisu-formulak edo farmazi prestakinak prestatzea, oinarrizko osasun laguntzako egituretan eta osasun etxeetan erabil daitezen.

c) Gordailuetako sendagaiak ekartzeko, zaintzeko eta banatzeko sistema eraginkor eta segurua ezartzea.

d) Osasun eskualde oinarrizkoaren osasun kontseilueetako kide izatea, haien ezagupenak baliogarriak izan badaitezke.

e) Osasun barrutiko gida farmakoterapeutikoa egiten, eguneratzen eta zabaltzen laguntzea.

f) Barrutiko osasun-profesionalei sendagaien gaineko informazioa ematea.

g) Sendagaiei buruzko osasun heziketa.

h) Barrutiko farmaziekin eta farmazi zerbitzuekin lankidetzan jardutea.

i) Barrutian sendagaiak nola erabiltzen diren aztertzea.

j) Sendagaien ondorio txarrak atzemateko lanetan jardutea, sendagaiak zaintzeko sistemarekin elkarlanean.

k) Beren zerbitzuan eta beren osasun barrutian, sendagaiak behar direnean erabiltzea bultzatzea.

l) Beren osasun barrutian, sendagaiak behar direnean erabiltzeari buruzko programak sustatu edo horietan elkarlanean jardutea.

m) Osasun administrazioak bultzatzen dituen programetan laguntzea.

n) Oinarrizko osasun laguntzako ekipoekin elkarlanean jardutea, osasun programak egin eta burutzeko nahiz tratamendu protokoloak egin eta aztertzeko lanetan.

o) Ikerketa programetan eta entseiu klinikoetan parte hartzea.

p) Erregelamendu bidez ezartzen den beste edozein eginkizun.

46. artikulua. Giza baliabideak.

1. Farmazilari batek izanen du oinarrizko osasun laguntzako farmazi zerbitzuaren zuzeneko

ardura. Haren presentzia eta lanbide-jarduna nahitaezkoak izanen dira, 45. artikuluan zehaztutako eginkizunak betetzeko.

2. Osasun eskualde oinarrizko bakoitzak farmazilari bat izanen du, gutxienez. Osasun eskualde oinarrizkoan ez badago behar adina biztanle, Osasun Departamentuak, bi eskualde oinarrizkotan edo gehiagotan, oinarrizko osasun laguntzako egituren farmazi laguntza batu ahalko du, arazoak emanez; baina, betiere, laguntza jasotzen duten biztanleak ez dira 30.000 baino gehiago izanen.

3. Osasun Departamentuak oposizioetarako deialdiak eginen ditu, osasun eskualde oinarrizko bakoitzak behar dituen langileak izan ditzan, lege honetako 45. artikuluan aipatutako eginbeharrak betetzeko.

47. artikulua. Erregistroak.

1. Legez ezarrita dauden erregistroez landa, farmazi zerbitzuek, lanean dihardutela, ondorengo erregistro hauek izan beharko dituzte:

- Substantzia sorgogarrriak, psikotropoak eta medikuaren kontrol berezia behar duten sendagaiak erosi eta emateari buruzko erregistroa.

- Iraungitze-datena.

- Prestatutako maisu-formulen eta farmazi prestakinena.

- Tenperaturen egunez eguneko erregistroa.

2. Informatikako baliabideak erabili ahalko dira erregistro horiek egiteko.

III. TITULUA

Ospitaleetako eta zentro soziosanitarioetako farmazi laguntza

1. atala

Xedapen orokorrak

48. artikulua. Ospitaleetako eta zentro soziosanitarioetako farmazi laguntza

1.- Ospitaleetan eta osasun zerbitzuak dauzkaten zentro soziosanitarioetan, farmazi zerbitzuen eta sendagai-gordailuen bidez eskainiko da farmazi zerbitzua.

2.- Lege honetan, zentro soziosanitariotzat jotzen dira zaharrei, minusbaliatuei, espetxeetan preso daudenei eta beste pertsona batzuei laguntza ematen dietenak, pertsona horiek, osasun arazoak dauzkatenez, zentroak eskaintzen dizkien gizarte laguntzez gain osasun laguntzaren bat behar baitute.

2. atala

Ospitaleetako eta zentro soziosanitarioetako farmazi zerbitzuak

49. artikulua. Nahitaezkoa izanen da honako hauetan farmazi zerbitzua ezartzea:

a) Ehun ohe edo gehiago dauzkaten ospitaleetan.

b) Bertan egoteko 200 plaza edo gehiago dituzten zentro soziosanitario guztietan, baldin eta, gutxienez ere, 100 badira lagunduriko pertsonak.

c) Ehun ohe baino gutxiago dituzten ospitale batzuetan eta lagundurikoentzat 100 plaza baino gutxiago dituzten osasun zerbitzuen osasun etxe batzuetan; hots, tipologia eta laguntza lanen kopurua kontuan izanik, erregelamendu bidez zehaztuko direnetan.

50. artikulua. Eginkizunak.

Farmazi zerbitzuek honako eginkizun hauek izanen dituzte:

- Zentroak jaso behar dituen sendagaien eta osasun produktuen hautapen prozesuan parte hartzea, eraginkortasuna, segurtasuna, kalitatea eta kostua izanik, betiere, jarduteko irizpideak.

- Ospitaleak eskuratutako sendagaiak jasotzeaz eta emateaz arduratzea, teknikoki; orobat, beharrei erantzuteaz, biltegiatzeaz, balioaldiaz, kontserbatzeaz, zaintzeaz eta banatzeaz arduratzea.

- Maisu-formulak eta farmazi prestakinak presatu, kontserbatu, zaindu eta ematea; ongi prestatzeko arauak betez, horien kalitatea bermatu egingen da.

- Sendagaiak zentroan banatzeko sistema eraginkor eta seguru bat ezartzea, sendagaiak egokiro administratzea ziurtatzeko arauak ezarriz.

- Sendagaiak eman eta kontrolatzea, establezimendu hauen baitan hartu eta erabil daitezen; osasun laguntzako disziplina anitzeko taldeak bereziki zaindu, gainbegiratu eta kontrolatu beharreko sendagaiak eman eta kontrolatzea.

- Ospitalean, laguntzaren kalitatea kontrolatzeko programetan esku hartzea, farmazi zerbitzu hauen ezagupenak baliagarriak diren batzorde edo lantaldeetan sartuz.

- Bete eta betearaztea indarra duten arauak honakoon erabilerari buruz ezarritako baldintzak; hots, sorgogarrriak, psikotropoak eta murrizketa berezien mendeko beste substantzia batzuk era-

biltzeko baldintzak, eta klinikan ikertzen ari diren substantzietan eta produktuetan baliatzeko baldintzak.

– Sendagiei buruzko informazioaren sistema bat ezartzea; orobat, sendagaiak zaintzeko sistema bat, ospitale guztietan lan egiten duena.

– Oinarrizko osasun laguntzako eta osasun laguntza espezializatuko egiturekin batera lan egitea sendagaiak behar direnean erabil daitezten.

– Ikerketa programak garatzea; entsegu klinikoetan esku hartzea.

– Farmakozinetika klinikoaren esparruko jarduerak burutu edo halakoetan parte hartzea.

– Beste edozein eginkizun, sendagaiak eta osasun produktuak hobeto erabiltzen laguntzen duena.

51. artikulua. Farmazilarien beharkizunak.

1.- Farmazilari espezialistaren titulua eduki beharko dute ospitaleko farmazi zerbitzuaren arduradunak eta zerbitzu horretan lan egiten duten gainerako farmaziliariek.

2.- Ospitale publikoetako laguntza zentroetan artikulua honi jarraiki bete behar diren lanpostuetarako deialdia egiten du Osasun Departamentuak.

3. atala

Ospitaletako eta barnetegi erregimena duten gizarte laguntzako zentroetako sendagai gordailuak

52. artikulua. Bai ehun ohe baino gutxiagoko ospitaleek bai lagundurikoentzat 75 plaza baino gutxiago dauzkaten gizarte laguntzako zentroek (barnetegi erregimenekoek) sendagaien gordailu bat izan behar dute, baldin eta, beren borondatez edo foru lege honetako 49.c artikuluan sartzan ez direlako, ez badute farmazi zerbitzu bat. Gordailu hauek farmazi zerbitzu bati edo farmazia bati egonen dira loturik; farmazi zerbitzu edo farmazia hori osasun eskualde oinarrizko berekoa izatea hobe.

53. artikulua. Eginkizunak.

Ospitaletako eta barnetegi erregimena duten gizarte laguntzako zentroetako sendagaien gordailuak farmazilari baten erantzukizunaren pean egon beharko dira; farmazilari horrek honako egiteko hauek izan behar ditu, gutxienez:

– Sendagaiak eta osasun produktuak hautatzeko eta lortzeko prozesuan parte hartzea.

– Sendagaiak banatu, eman eta kontrolatzeko sistema arrazionalak ezartzea.

– Sendagaiak zaintzeko sistema ezarri, eta osasun arloko profesionali eta gaixoei zuzendutako informazio jarduerak egin.

– Sorgogarriei eta psikotropoei buruzko legea betetzen dela zaindu.

– Beste edozein eginkizun, sendagaiak eta osasun produktuak hobeto erabiltzen laguntzen duena.

IV. TITULUA

Banaketa biltegiak

54. artikulua. Xedapen orokorrak.

1. Zilegi izanen da handizkako biltegien bitartekotzat baliatzea farmaziako espezialitateen eta sendagaiak osatzeko substantzien banaketa errazteko; alegia, sortzen dituzten laborategietatik zein inportatzailetatik legezko baimena duten farmazia nahiz farmazi zerbitzuetara iristea errazteko eta, bestalde, albaitari-sendagaiak emateko baimena duten establezimenduetara ailegatzea errazteko.

2. Farmaziako espezialitateen eta sendagaiak osatzeko substantzien banaketan bitarteko gisara jardutea libre eta borondatezkoa da handizkako biltegiarentzat.

55. artikulua. Administrazio baimenak.

1. Nafarroan dauden biltegi guztiak, Foru Komunitatean ez badihardute ere, ondorengo administrazio baimenei loturik egonen dira:

- a) Sortu eta ezartzeko baimena.
- b) Ireki eta funtzionatzeko baimena.
- c) Lekualdatzeko baimena.
- d) Instalazioak aldatzeko baimena.
- e) Ixteko baimena.

2. Banaketa biltegi baten baimenak ez du ematen ahalmenik jendeari sendagaiak saltzeko.

3. Farmazi biltegi baten titulartasuna aldatzean, hori jakinarazi egin behar zaio osasun administrazioari, 30 eguneko epean.

56. artikulua. Giza baliabideak.

1. Farmazi biltegiek zuzendari tekniko bat –farmazian lizentziatua den bat– izan behar dute zentro bakoitzean.

2. Farmazi biltegiek lan asko ala gutxi egiten duten kontuan izanik, zuzendari teknikoaz landa beste farmazilari batzuk ere izan beharra arautuko da erregelamendu bidez.

3. Lokalen zuzendari teknikoaren eginkizunak eta izakinak zein banaketa biltegien funtzionamenduko beste alderdi batzuk erregelamendu bidez arautuko dira.

V. TITULUA

Albaitari-sendagaiak emateko baimena duten establezimenduez.

57. artikulua. Xedapen orokorrak.

1. Albaitari-sendagaiak emateko beharrezkoa da Osasun Departamentuak berariaz luzatutako baimena edukitzea; hori gabe inork ere ezin izanen ditu eduki edo bere kontrolpean izan, industri eta merkataritza helburuetarako, albaitari-sendagaiak edo albaitari-sendagai gisara erabil daitezkeen substantzia anabolizataileak, infekzioen kontrakoak, parasitoen kontrakoak, hanturen kontrakoak, hormonalak edo psikotropikoak, edo osasunarentzat arriskutsu izan daitezkeenak. Osasun Departamentuak baimena eman aurretik Nekazaritza Departamentuak aldeko txostena egin behar du.

2. Debeku da albaitari-sendagai gisara aurkeztu bai baina legez halakotzat onartuta ez dauden produktu eta prestakinak egin, fabrikatu, inportatu, esportatu, banatu, merkaturatu, hartzeko agindu, eman eta erabiltzea.

58. artikulua. Albaitari-sendagaiak.

Lege honetan, albaitari-sendagaitzat joko dira Estatuko legeriak halakotzat hartzen dituen guztiak.

59. artikulua. Sendagaiok ematen dituzten establezimenduak.

1. Nafarroan albaitari-sendagaiak emateko baimena duten establezimenduak –betiere dagozkien farmazi zerbitzuen kontrolpean jardungo dutenak– ondokoak dira:

- Farmaziak.
- Abeltzaintzako entitateak edo elkarteak.
- Merkataritzako establezimendu xehekariak.
- Larrialdietako botikinak, larrialdietan edo, bestela, urruntasuna dela medio albaitari-sendagaiak emanen dituztenak, erregelamendu bidez zehazten den moduan.

Erregelamendu bidez zehaztuko dira sendagaiok ematen dituzten establezimenduen ezaugarriak eta baldintzak. Era berean zehaztuko da nola kontrolatuko den albaitari profesionalek sendagaiak lortu eta uztea, larrialdi bat delako, urruntasunagatik edo, legeak hala agintzen duenez, profesionalak berak eman behar duelako nahiz berak

zuzenean gidatu eta kontrolatuta eman behar delako; jarduera hauek ez dira merkataritzako jarduera izanen.

2. Beraz, handizkako biltegiek eta albaitari-sendagaiak prestatzen dituzten laborategien gordailuek ez dute ahalmen hau izanen; horien helburua izanen da sendagaiok ematea bai handizkako beste biltegi batzuei bai sendagaiok emateko legezko baimena duten establezimenduei.

3. Albaitari-sendagaiak betiere bere hartan emanen dira, hots, jatorrizko ontziak ukitu gabe.

VI. TITULUA

Bateraezintasunen araubidea

60. artikulua. Xedapen orokorrak.

1. Foru lege honetako 2. artikuluan deskribatutako establezimendu eta zerbitzuetan farmazilariek profesionalki jardutea baterazina da ondoko hauekin (baina hau guztia ez da eragozpen izanen indarrean dauden bateraezintasun orokorrak ezartzeko):

a) Establezimendu eta zerbitzu horien arteko bateraezintasuna; botikinak eta sendagaien gordailuek dira salbuespena. Bateraezintasun hau ez zaie aplikatuko lanaldi partzialeko kontratua duten farmazilariei.

b) Medikuntza, odontologia, erizaintza eta albaitaritzako jarduera klinikoarekin.

c) Lege honetan aipatzen ez den edozein lan jarduerarekin, baldin eta lan horrek galarazten badu farmazilaria bertan egotea dela ordutegi arruntean dela larrialdietako zerbitzuaren txandetan.

d) Farmazi laborategietan zuzeneko edozein interes ekonomiko izatearekin.

e) Sendagaien edo osasun produktuen egin-tzan esku hartzen duten enpresetan edozein lan jarduera izatearekin.

f) Berariazko legediak zehazten duen eran, funtzio publikoan jardutearekin.

VII. TITULUA

Zehapenen araubidea

61. artikulua. Arau-haustea.

1.- Foru Lege honetako eta hau garatzeko emanen den araudiko arauak hausteagatik administrazio zehapena izanen da, dagokion zehapen-prozeduraren instrukzioa egin ondoren; dena dela, honek ez ditu baztertuko egon daitezkeen

erantzukizun zibilak, penalak edo beste maila batekoak.

2.- Arau-hausteak arinak, larriak eta oso larriak izan daitezke, ondorengo irizpide hauei jarraiki: osasunarentzat arriskutsua izatea, legez kanpo lortutako etekinaren zenbatekoa, nahita egin den ala ez, sortutako aldaketak gizartean zenbaiterainoko eragina duen, eta arau-hausleak lehendik ere halako arau-hausteak egin dituen ala ez.

3.- Honakoak arau-hauste arinak izanen dira:

a) Zein baldintzaren arabera eman zen baimena, baldintza horietako edozein aldatzea titularrak.

b) Ezarritako moduan eta epean, osasun administrazioari ez ematea eskatutako datuak edo entitateek zein pertsona arduradunek –osasun, teknika, ekonomi, administrazio eta finantza-arrazoiak direla medio– eman beharreko datuak.

c) Real Farmacopea Española-ren eta Formulario Nacional-aren ale bat falta izatea horiek izatera behartuta dauden establezimenduetan, edo lanean jarduteko beharrezkoa den bestelako dokumentazioa ez edukitzea.

d) Sendagaiak banatzen eta ematen dituzten entitateek ez izatea behar beste sendagai egoki; alegia, beren ohiko zerbitzuak emateko behar adina ez izatea; eta ezarrita dauden gutxieneko izakinak ez edukitzea.

e) Ikuskatzaileen lana oztopatzea, haien lana eragozten duen edo atzeratzen duen edozein egintzaren edo ez-egiteren bidez.

f) Errezetaren balioaldia igaro eta sendagaiak ematea.

g) Errezeta normalizatuak izan behar dituzten datuak eta gaztiguak zuzen ez betetzea.

h) Posible denean, farmazi espezialitate bat beste batez ordeztzea, baldin eta horretarako ezarritako dauden baldintzak betetzen ez badira.

i) Sendagaiak ebaluatu eta kontrolatzeko, osasun administrazioarekin elkarlanean aritu beharra ez betetzea.

j) Lege honetan eta hau garatzeko xedapenetan ezarritako baldintzak, eginbeharrak edo debekuak ez betetzea, baldin eta, artikuluan honetan ezarritako irizpideen arabera, arintzat hartzea merezi badu, edo ez bada bidezko arau-hauste larritzat edo oso larritzat hartzea.

k) Sendagaien ekoizpenean, egitean eta merkaturatzean zuzeneko edo zeharkako interesak dituen pertsonak zuzenean edo zeharka edozein pizgarri, hobari edo opari ematea sendagaien

preskripzioan, ematean eta administrazioan esku hartzen duten osasun profesionalen.

4.- Honakoak arau-hauste larriak izanen dira:

a) Nahitaezkoa den baimena izan gabe, pertsona fisiko nahiz juridikoek sendagaiak egin, fabrikatu, inportatu, esportatu eta banatzea.

b) Sendagaiak egin, fabrikatu, inportatu, esportatu eta banatzean ez egitea osasun-legeriak agindutako kalitate-kontrolak, edo baliozkotu gabeko prozeduren bidez egitea fabrikazioa edo kontrola.

c) Sendagaiak egin, fabrikatu eta banatzen diharduen entitate batek ez izatea zuzendari tekniko bat, izendatua eta lanean; kasu bakoitzean behar diren gainerako langileak ez edukitzea.

d) Farmazi zerbitzuek eta farmaziek lanean jardutea farmazilari arduraduna bertan izan eta bertan lan egin gabe; foru lege honek arautzen dituen establezimenduetan, farmazilarien jardun profesionalari lotutako eginbeharrak ez betetzea.

e) Zuzendari teknikoak eta gainerako langileek ez betetzea beren karguei dagozkien eginbideak.

f) Behar bezala akreditaturiko ikuskatzaileen jarduna eragozte, sendagaiak egin, fabrikatu, banatu eta ematen dituzten zentroetan.

g) Legez ezarritako baldintzak bete gabe prestatzea maisu-formulak eta farmazi prestakinak.

h) Agindutakoak bete gabe banatzea edo kontserbatzea sendagaiak; aldatuta, egoera kaxkarrean edo, balioaldia adierazi denean, hura igarota saltzea sendagaiak.

i) Administrazio baimenik izan gabe, entsegu klinikoak egitea.

j) Baimena duten establezimenduetan ez beste batzuetan, txertoak eta alergenokoak banan-banan prestatzea.

k) Baimena duten establezimenduetan ez beste batzuetan, sendagaiak ematea.

l) Arrazoi egoki bat izan gabe sendagaiak ukatzea, eta sendagaiak errezetarik gabe ematea edo preskripzio mota horretan eskatzen diren baldintzak eta berariazko murrizketak exijitu gabe ematea.

m) Farmazi espezialitateak ematean ordezkaketa egitea Sendagaiei buruzko abenduaren 20ko 25/1990 Legeko 90. artikuluan xedatutakoa urratuz.

n) Erabiltzaileak farmazia aukeratzeko duen askatasuna urratzen duen egintza edo ez-egite oro.

o) Errezetak eta medikuaren aginduak tramitatzean, konfidentzialtasuna eta gaixoen intimitatea ez zaintzea osasun langileek, hori egin beharrekoa baitute.

p) Baimendu gabeko sendagaien sustapena eta publizitatea egin edo informazioa ematea; edo, egintza horiek gauzatzean, ez lotzea merkaturatzeko baimenean ezarritako baldintzei, Sendagaiei buruzko Legean xedatutakoari eta publizitateari buruzko legerian araututakoari.

q) Entitate batek ez izatea farmazi zerbitzua, hori nahitaezkoa denean foru lege honen arabera.

r) Arau-hauste arinetan berrerortzea; baita arintzat hartu diren arau-hausteetako bat egitea ere, baldin eta artikulua honetako bigarren idatz-zatian aipatzen diren inguruabarrak era larrian agertzen badira.

s) Osasun araudi orokorrean edo berariazkoan larrizat jotako beste edozein egintza.

5.- Honakoak arau-hauste oso larriak izanen dira:

a) Sendagai gisara aurkeztzen diren arren, legeak halakotzat onartu ez dituen produktu eta prestakinak egin, fabrikatu, inportatu, esportatu, banatu, merkaturatu, preskribitu eta ematea.

b) Nahitaezko osasun baimena lortu gaberik, sendagaiak merkaturatzea.

c) Gizakiaren odola, jariakinak, guruinak zein ehunak, eta horien osagaiak zein deribatuak inportatu eta esportatzea, aldez aurreko baimena izan gabe.

d) Osasun agintari eskudunek, osasun publikoaren inguruko arrazoi larria dela-eta, sendagaiei buruz hartutako zuhurtasunezko neurriak eta behin betiko neurriak ez betetzea.

e) Zein protokolatan oinarritu ziren entsegu klinikoetarako baimena emateko, protokolo horien edukari ez jarraitzea entsegua burutzean; edo, bestela, entseguko subjektua izanen den pertsonaren edo haren ordezkariaren baiezkorik gabe jardutea, edo subjektu gisara parte hartzen duen horri entsegu klinikoari buruzko informaziorik ia batere ez ematea, informazioa eman beharra baitago.

f) Erremedio sekretuak prestatzea.

g) Hobariak, opariak, sariak, lehiaketak edo antzekoak eskaintzea, foru lege honetan arautzen

diren produktuak sustatzeko eta saltzeko metodo gisara.

h) Arau-hauste larrietan berrerortzea; baita larrizat hartu diren arau-hausteetako bat egitea ere, baldin eta artikulua honetako bigarren idatz-zatian aipatzen diren inguruabarrak era larrian agertzen badira.

i) Osasun araudi orokorrean edo berariazkoan oso larrizat jotako beste edozein egintza.

62. artikulua. Zehapenak.

1. Sendagaiei buruzko abenduaren 20ko 25/1990 Legeko 109. artikuluan ezarritakoari jarraiki zehatuko dira foru lege honetan aipatutako arau-hausteak; mailakatze bat egingen da (txikiak, erdikoak eta handiak) arau-hauste mota bakoitzaren baitan, kontuan izanik arduragabekeria, nahita egin den ala ez, elkar hartzea edo iruzurra edo emandako gaztiguak ez betetzea gertatu den, entitatearen negozioen zenbatekoa, eragindako kaltea, ukitutako pertsonen kopurua, arau-haustearekin lortutako etekinak, eta arriskuak iraunkorrak ala iragankorrak diren.

a) Arau-hauste arinak:

Txikiak: 100.000 pezeta bitarte.

Erdikoak: 100.001 pezetatik 300.000 pezetara bitarte.

Handiak: 300.001 pezetatik 500.000 pezetara bitarte.

b) Arau-hauste larriak:

Txikiak: 500.001 pezetatik 1.150.000 pezetara bitarte.

Erdikoak: 1.150.001 pezetatik 1.800.000 pezetara bitarte.

Handiak: 1.800.001 pezetatik 2.500.000 pezetara bitarte; zenbateko hori gainditu egin daiteke, arau-haustearen objektu izan diren produktuen edo zerbitzuen balioaren boskoitzera iritsi arte.

c) Arau-hauste oso larriak:

Txikiak: 2.500.001 pezetatik 35.000.000 pezetara bitarte.

Erdikoak: 35.000.001 pezetatik 67.500.000 pezetara bitarte.

Handiak: 67.500.001 pezetatik 100.000.000 pezetara bitarte; zenbateko hori gainditu egin daiteke, arau-haustearen objektu izan diren produktuen edo zerbitzuen balioaren boskoitzera iritsi arte.

2. Sendagaien arloko arau-hausteetan, arau urratzearen ondorioz lortutako legez kontrako etekina konfiskatu eginen da, eta Nafarroako Foru Ogasunari eman; kasu honetan, administrazio ebazpenak zehaztuko du legez kontrako etekina zenbatekoa izan den. Hau guztia, hala ere, ez da eragozpen izanen jarri beharreko isuna ezartzeko.

3. Arau-hauste arinak eta arau-hauste larri txikiak Osasun zuzendari nagusiak zehaztuko ditu; arau-hauste larri erdikoak eta handiak, Osasun kontseilariak; eta oso larriak, Nafarroako Gobernuak.

4. Gainera, arau-haustea oso larria denean, Nafarroako Gobernuak erabaki ahalko du establezimendua edo zerbitzua, gehienez ere, bost urte tarako ixtea.

5. Lehen adierazitako zenbatekoak eguneratu egin ahalko ditu Nafarroako Gobernuak, foru dekretu baten bidez.

63. artikulua. Zehatzeko prozedura.

Osasun Departamentuko organo eskudunak hasiko du zehatzeko prozedura, eta urtarrilaren 22ko 48/1996 Foru Dekretuan araututakoari jarraiki tramitatuko da, horren bidez onetsi baitzen osasun arloko arau-haustek zehatzeko prozedura. Prozedura horren instrukzioa egin ondoren zehaztuko dira administrazio arau-haustek. Aplikatu beharreko prozedura-arau espezifikorik ez bada, ondorengo legeria aplikatuko zaie espediente horiei: abuztuaren 4ko 1398/1993 Errege Dekretua –dekretu horren bidez onetsi zen zehatzeko ahalaz baliatzeko prozeduraren erregelamendua–, Herri Administrazioen Araubide Juridikoaren eta Administrazio Prozedura Erkidearen 30/1992 Legea eta aplikatu beharreko diren gainerako xedapenak.

64. artikulua. Preskripzioa eta iraungitzea.

1.- Lege honetan arintzat hartu diren arau-hauste eta zehapenen preskripzioa urtebete igaro ondoren etorriko da; larritzat hartu direnen preskripzioa, berriz, bi urte igaro ondoren; eta oso larritzat hartu direnena, bost urte igarota.

2.- Arau-haustea egin zen egunetik hasita zenbatuko da arau-haustearen preskripzio-epea; eta, prozeduraren baitan, ustezko arau-hauslearengana zuzendu eta interesdunak horren berri duenean, epe hori eten eginen da.

Zehatzeko ebazpena irmo bihurtu den egunaren biharamunetik hasiko da kontatzen zehapenaren preskripzio-epea.

3.- Arau-hausteen kontra aritzeko egintza iraungi eginen da, baldin eta Administrazioak

arau-haustearen berri izan, gertakariak argitzeko jarduketak bukatu eta urtebete igaro bada agintari eskudunak prozedura hasteko agindua eman gabe.

65. artikulua. Farmazi establezimenduak, zentroak eta zerbitzuak ixtea.

Establezimenduak, zentroak eta zerbitzuak ixteko erabakia har dezake Osasun Departamentuak –baina ez da hori zehapena izanen–, baldin eta nahitaezko baimenak edo erregistroak ez badauzkate, edo haien jardunak herritarren osasunari kalte egiteko arriskua badago; gainera, haien funtzionamendua eten egin dezake edo jarduerak debekatu, harik eta akatsak zuzendu edo ezarritako beharkizunak bete arte.

Xedapen iragankorrak

Lehena.- Foru lege honek indarra hartu aurretik irekitako farmazietan, farmazi aholkuak emateko espazioa ez da nahitaezkoa izanen, lekualdatzen ez diren bitartean.

Bigarrena.- Osasun Departamentuak, foru lege honetako 35. artikuluari jarraiki, lehiaketaren deialdia egin eta ebazten ez den bitartean, Foru Komunitatean farmazi berria ezartzeko baimena izateko eskaerak, banan-banakoak, ez dira tramitatuko.

Hirugarrena.- Foru lege honek indarra hartzen duenean, administrazio bidean oraindik behin betiko ebatzi ez diren baimen-prozedurak lege honetan aipatutako lehiaketetan sartuko dira, hemen ezarritakoari jarraiki ebatz daitezten.

Laugarrena.- Foru lege honek indarra hartu ondoren ematen bada epaia (aurreko legedia aplikatuz eman ere) eta, horren ondorioz, farmazia irekitzeko baimena, establezimendu horiek ez dira kontuan izanen lege honek ezarritako irizpideak aplikatu eta zenbaketak egiterakoan.

Bosgarrena.- Lege honek indarra hartu aitzin zeuden botikinez denaz bezainbatean, aurretik zer farmaziari zeuden atxikirik, hari atxikita jarraituko dute, botikinak ixten ez diren bitartean, eta egoera hori ez da aldatuko, nahiz eta delako farmaziaren titularra aldatu.

Xedapen indargabetzailea

Indarrrik gabe uzten dira foru lege honetan ezarritakoari aurka egiten dioten maila bereko edo apalagoko xedapen guztiak, oso-osorik edo horien zenbait zati; zehazki honako hauek: Osasunari buruzko azaroaren 23ko 10/1990 Foru Legeko 82. artikulua; irailaren 9ko 321/1996 Foru

Dekretua, Nafarroako Foru Komunitateko farmazi zerbitzuaren behin-behineko araubidea ezartzen duena; 539/1996 Foru Dekretua, 321/1996 Foru Dekretuaren indarraldia eta ezarpena bertan behera uzten dituen; apirilaren 11ko 98/1996 Foru Agindua, Osasun kontseilariak emana, Farmazi Antolamenduaren Batzorde Aholku-emaile Teknikoa eratzen duena; eta maiatzaren 3ko 113/1996 Foru Agindua, Osasun kontseilariak emana, farmazia berriak irekitzeko prozeduran Osasun Departamentuaren eta Farmazilarien Elkargo Ofizialaren jarduketak arautzen dituena.

Azken xedapena

Nafarroako Gobernuari ahalmena ematen zaio foru lege honen exekuziorako eta garapenerako behar diren erregelamenduzko xedapenak eman ditzan, bereziki, 41. artikuluan arautzen den farmazi plangintzari dagozkionak.

Foru lege honek Nafarroako Aldizkari Ofizialean argitara eman eta biharamunean hartuko du indarra.

G saila:
TXOSTENAK, DEIALDIAK ETA PARLAMENTUKO INFORMAZIOA

Aste barruko jaiegunen eta egun berezien egutegia Nafarroako Parlamentuaren zerbitzuko langileentzako 2000 urtean

Nafarroako Parlamentuko Mahaiak, 2000ko urtarrilaren 14an egindako bilkuran, honako erabakia hartu zuen, besteak beste:

Jarduneko legelari nagusiaren txostena eta langileen batzordeko lehendakariak aurkeztutako idazkia –2000ko urtarrilaren 11koa– irakurri ondoren, eta Nafarroako Parlamentuko Langileen Estatutuko 37. artikuluan xedatuarekin bat etorritz, ondorengo erabaki da:

1. Aste barruko jaiegunen eta egun berezien egutegia onetsi da, 2000 urterako. Nafarroako Parlamentuaren zerbitzuko langileen egutegia honako hau izanen da:

- Urtarrilaren 5a: lanaldia 8:00etan hasi eta 14:00etan bukatuko da.
- Apirilaren 22a, Larunbat Santua: jaieguna.
- Uztailaren 6a, San Fermin bezpera: lanaldia 8:00etan hasi eta 12:00etan bukatuko da.
- Uztailaren 7a eta 10a: San Ferminetako jaiegunak.
- Uztailaren 11, 12a, 13a eta 14a: San Ferminetako egun hauetan, lanaldia 9:00etan hasi eta 14:00etan bukatuko da.
- Abenduaren 26a: lanaldia 9:00etan hasi eta 14:00etan bukatuko da.

Gainerako jaiegunak, Foru Komunitateko Administrazio osoarentzat ezarritakoak berak izanen dira.

2. Eguneko lanaldia, egun indarrean dagoena bera izanen da.

2000ko urtarrilaren 17tik aitzina eta behin-behinekoz, bertan behera uzten da lan-denbora erreperatu beharra; alegia, Nafarroako Parlamentuko ordezkariak eta langileen batzordeak 1999 urterako sinatutako akordioa 4. puntuan aipatzen den eginbeharra; akordioa 1999ko apirilaren 9ko 28. NPAOn argitaratu zen. Hori, dena dela, ez da eragozpen izanen etorkizunean beste akordio batzuetara iristeko eta, behar izanez gero, urteko lanaldia zenbatzean, ordutegi-egokitzapean egiteko.

Urtarrileko lehen hamabostaldian, lanaldia 8:00etan hasi eta 15:00etan bukatuko da.

Uztail-abuztuetan, lanaldia 8:00etan hasi eta 14:30etan bukatuko da.

Gainerako egunetarako, ondorengo lan-txandak ezartzen dira, langile guztientzat ezarri ere (talde bakoitzaren berezitasunak ere kontuan hartu beharrekoak dira):

- a) Goizeko txanda.
- b) Goiz eta arratsaldeko txanda.
- c) Arratsaldeko txanda.

3. Erabaki hau Nafarroako Parlamentuko Aldizkari Ofizialean argitaratuko da.

Iruñean, 2000ko urtarrilaren 14an.

Lehendakaria, José Luis Castejón Garrués

